

UKŁAD MONETARNY
 pomiędzy Unią Europejską a Państwem Watykańskim
(2010/C 28/05)

UNIA EUROPEJSKA, reprezentowana przez Komisję Europejską i Republikę Włoską,

oraz

PAŃSTWO WATYKAŃSKIE, reprezentowane przez Stolicę Apostolską w rozumieniu art. 3 traktatu laterańskiego,

mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 974/98 z dnia 3 maja 1998 r., w dniu 1 stycznia 1999 r. euro zastąpiło walutę każdego państwa członkowskiego uczestniczącego w trzecim etapie unii gospodarczej i walutowej, w tym Włoch.
- (2) Stosunki między Włochami a Państwem Watykańskim w kwestiach walutowych były uregulowane już przed wprowadzeniem euro na mocy dwustronnych umów, w szczególności na mocy zawartej w dniu 3 grudnia 1991 r. *Convenzione monetaria tra la Repubblica Italiana e lo Stato della Città del Vaticano*.
- (3) W deklaracji nr 6 załączonej do Aktu końcowego Traktatu o Unii Europejskiej stwierdzono, że Wspólnota podejmuje się ułatwiać renegocjacje istniejących ustaleń z Państwem Watykańskim, jakie mogą okazać się konieczne w wyniku wprowadzenia wspólnej waluty.
- (4) W dniu 29 grudnia 2000 r. Wspólnota Europejska, reprezentowana przez Republikę Włoską wraz z Komisją i Europejskim Bankiem Centralnym, zawarła układ monetarny z Państwem Watykańskim.
- (5) Zgodnie ze wspomnianym układem monetarnym Państwo Watykańskie stosuje euro jako walutę urzędową, a banknotom i monetom euro przyznaje status prawnego środka płatniczego. Państwo Watykańskie powinno zagwarantować, że przepisy UE dotyczące banknotów i monet denominowanych w euro, w tym przepisy dotyczące ochrony euro przed fałszowaniem, mają zastosowanie na jego terytorium.
- (6) Wspomniany układ nie zobowiązuje EBC ani krajowych banków centralnych do włączenia instrumentów finansowych Państwa Watykańskiego do wykazu(-ów) papierów wartościowych kwalifikujących się do operacji w ramach polityki pieniężnej prowadzonej przez Europejski System Banków Centralnych.
- (7) Należy powołać wspólny komitet, w którego skład wejdą przedstawiciele Państwa Watykańskiego, Republiki Włoskiej, Komisji i EBC, którego zadaniem będzie analiza stosowania postanowień niniejszego układu, podejmowanie decyzji w sprawie rocznego pułapu emisji monet, ocena adekwatności minimalnego odsetka monet wprowadzanych do obiegu zgodnie z wartością nominalną oraz podjętych przez Państwo Watykańskie środków mających na celu wdrożenie odpowiednich przepisów UE.
- (8) Organem wymiaru sprawiedliwości właściwym do rozstrzygania sporów, które mogą powstać w związku ze stosowaniem niniejszego układu, powinien być Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej,

UZGADNIAJĄ, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Państwo Watykańskie jest uprawnione do stosowania euro jako waluty urzędowej zgodnie z rozporządzeniami (WE) nr 1103/97 oraz (WE) nr 974/98. Państwo Watykańskie przyznaje banknotom i monetom euro status prawnego środka płatniczego.

Artykuł 2

Państwo Watykańskie emituje banknoty, monety lub wszelkie zastępcze środki pieniężne wyłącznie po uzgodnieniu warunków emisji z Unią Europejską. Warunki emisji monet euro, począwszy od dnia 1 stycznia 2010 r., określono w poniższych artykułach.

Artykuł 3

1. Roczny pułap (w ujęciu wartościowym) emisji monet euro przez Państwo Watykańskie oblicza wspólny komitet powołany niniejszym układem jako sumę:

— części stałej, której wstępna kwota na rok 2010 wynosi 2 300 000 EUR. Wspólny komitet może dokonywać corocznej aktualizacji części stałej w celu uwzględnienia inflacji – na podstawie inflacji HICP odnotowanej we Włoszech w roku (n-1) – oraz ewentualnych znaczących zmian na rynku kolekcjonerskich monet euro,

— części zmiennej, odpowiadającej średniej emisji monet przez Republikę Włoską w przeliczeniu na jednego mieszkańca w roku (n-1) pomnożonej przez liczbę mieszkańców Państwa Watykańskiego.

2. Państwo Watykańskie może również emitować specjalne monety okolicznościowe i/lub monety kolekcjonerskie w latach sediswakacji Stolicy Apostolskiej. W przypadku gdy emisja specjalna doprowadzi do przekroczenia pułapu emisji określonego w ust. 1, wartość tej emisji zostanie uznana za wykorzystanie pozostałej części pułapu na poprzedni rok i/lub odjęta od pułapu na następny rok.

Artykuł 4

1. Monety euro wyemitowane przez Państwo Watykańskie i monety wyemitowane przez państwa członkowskie Unii Europejskiej, które przyjęły euro, są identyczne pod względem wartości nominalnej, statusu prawnego środka płatniczego, parametrów technicznych, wzornictwa wspólnej strony i wspólnych elementów wzorniczych strony narodowej.

2. Państwo Watykańskie z wyprzedzeniem powiadamia Komisję o projektach stron narodowych monet, których emisję zamierza zlecić, a Komisja sprawdza ich zgodność z przepisami UE.

Artykuł 5

1. Mennicą, która bije monety euro Państwa Watykańskiego, jest Istituto Poligrafico e Zecca dello Stato w Republice Włoskiej.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, monety euro Państwa Watykańskiego może – za zgodą wspólnego komitetu – bić inna niż wymieniona w ust. 1 mennica w UE wytwarzająca monety euro.

Artykuł 6

1. Do celów zatwierdzenia całkowitej wielkości emisji Włoch przez Europejski Bank Centralny zgodnie z art. 128 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, liczba monet emitowanych przez Państwo Watykańskie dodawana jest do liczby monet emitowanych przez Włochy.

2. Najpóźniej dnia 1 września każdego roku Państwo Watykańskie powiadamia Republikę Włoską o wielkości emisji i wartości nominalnej monet euro, które zamierza wyemitować w następnym roku. Państwo Watykańskie powiadamia również Komisję o przewidzianych warunkach emisji tych monet.

3. Państwo Watykańskie przekazuje wymienione w ust. 2 informacje dotyczące roku 2010 z chwilą podpisania niniejszego układu.

4. Bez uszczerbku dla emisji monet kolekcjonerskich Państwo Watykańskie wprowadza do obiegu zgodnie z wartością nominalną co najmniej 51 % monet euro wyemitowanych każdego roku. Co pięć lat wspólny komitet analizuje adekwatność minimalnego odsetka monet wprowadzanych do obiegu zgodnie z wartością nominalną i może zdecydować o jego zwiększeniu.

Artykuł 7

1. Państwo Watykańskie ma prawo do emisji kolekcjonerskich monet euro. Są one uwzględniane w rocznym pułapie, o którym mowa w art. 3. Państwo Watykańskie emituje kolekcjonerskie monety euro zgodnie z wytycznymi UE dotyczącymi kolekcjonerskich monet euro, które wymagają m.in. zastosowania parametrów technicznych, wzornictwa i denominacji umożliwiających odróżnienie kolekcjonerskich monet euro od monet przeznaczonych do obiegu.

2. Kolekcjonerskie monety emitowane przez Państwo Watykańskie nie są prawnym środkiem płatniczym w Unii Europejskiej.

Artykuł 8

1. Państwo Watykańskie zobowiązuje się do zastosowania wszelkich odpowiednich środków, bądź to w postaci transpozycji bezpośredniej, bądź też w postaci analogicznych w skutkach działań, w celu wdrożenia aktów prawnych i przepisów UE wymienionych w załączniku do niniejszego układu i dotyczących:

- a) banknotów i monet euro;
- b) zapobiegania praniu pieniędzy, zapobiegania oszustwom i fałszowaniu gotówkowych i bezgotówkowych środków płatniczych, medali i żetonów oraz wymogów sprawozdawczości statystycznej.

Jeśli w Państwie Watykańskim zostanie utworzony sektor bankowy i z chwilą kiedy to nastąpi, wykaz aktów prawnych i przepisów wymienionych w załączniku zostanie poszerzony, tak aby uwzględniał prawodawstwo UE w zakresie bankowości i finansów oraz odpowiednie akty prawne i przepisy EBC, w szczególności w zakresie wymogów sprawozdawczości statystycznej.

2. Państwo Watykańskie wdraża akty prawne i przepisy, o których mowa w ust. 1, w terminach określonych w załączniku.

3. Komisja corocznie aktualizuje załącznik w celu uwzględnienia nowych aktów prawnych i przepisów UE oraz zmian obowiązujących przepisów. Wspólny komitet decyduje następnie o odpowiednich i rozsądnych terminach wdrożenia przez Państwo Watykańskie nowych aktów prawnych i przepisów dodanych do załącznika.

4. Zaktualizowany załącznik jest publikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 9

Institucje finansowe znajdujące się w Państwie Watykańskim mogą uzyskać dostęp do systemów płatności i rozrachunków międzybankowych oraz rozrachunku papierów wartościowych w strefie euro na odpowiednich warunkach określonych przez włoski bank centralny w porozumieniu z Europejskim Bankiem Centralnym.

Artykuł 10

1. Organem właściwym do rozstrzygania utrzymujących się sporów między stronami, które mogą powstać w związku ze stosowaniem niniejszego układu i które nie mogły zostać rozwiązane przez wspólny komitet, jest Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

2. Jeżeli Unia Europejska (działając na podstawie zalecenia delegacji UE we wspólnym Komitecie) lub Państwo Watykańskie uzna, że druga strona uchybiła zobowiązaniu wynikającemu z niniejszego układu, może wnieść przeciwko niej skargę do Trybunału Sprawiedliwości. Wyrok Trybunału jest wiążący dla obu stron, które podejmują wszelkie środki niezbędne do zastosowania się do wyroku w terminie określonym przez Trybunał w tymże wyroku.

3. W przypadku gdy Unia Europejska lub Państwo Watykańskie nie podejmuje środków niezbędnych do zastosowania się do wyroku w określonym terminie, druga strona może wypowiedzieć układ ze skutkiem natychmiastowym.

Artykuł 11

1. Ustanawia się wspólny komitet. W skład komitetu wchodzi przedstawiciele Państwa Watykańskiego i Unii Europejskiej. W skład delegacji UE wchodzi przedstawiciele Komisji i Republiki Włoskiej oraz przedstawiciele Europejskiego Banku Centralnego. Delegacja Unii Europejskiej powinna przyjąć swój regulamin jednomyślnie.
2. Posiedzenia wspólnego komitetu odbywają się przynajmniej raz w roku. Funkcję przewodniczącego sprawuje na zasadzie corocznej rotacji przedstawiciel Unii Europejskiej lub przedstawiciel Państwa Watykańskiego. Wspólny komitet podejmuje decyzje jednomyślnie.
3. Wspólny komitet służy wymianie poglądów i informacji, a także przyjmuje decyzje, o których mowa w art. 3, 6 i 8. Komitet bada środki podjęte przez Państwo Watykańskie i dąży do rozwiązania ewentualnych sporów wynikających z wdrażania niniejszego układu.
4. Unia Europejska jako pierwsza przewodniczy wspólnemu komitetowi po wejściu w życie niniejszego układu, jak określono w art. 13.

Artykuł 12

Nie naruszając postanowień art. 10 ust. 3, każda ze stron może wypowiedzieć niniejszy układ z zachowaniem rocznego okresu wypowiedzenia.

Artykuł 13

Niniejszy układ wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2010 r.

Artykuł 14

Układ monetarny z dnia 29 grudnia 2000 r. traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego układu. Odniesienia do układu z dnia 29 grudnia 2000 r. rozumiane są jako odniesienia do niniejszego układu.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 grudnia 2009 r.

W imieniu Unii Europejskiej

Joaquín ALMUNIA
Członek Komisji Europejskiej

W imieniu Państwa Watykańskiego oraz – działającej w jego imieniu – Stolicy Apostolskiej

Jego Ekscelencja Arcybiskup André DUPUY
Nuncjusz Apostolski przy Unii Europejskiej

ZAŁĄCZNIK

PRZEPISY WYMAGAJĄCE WDROŻENIA	TERMIN WDROŻENIA
Zapobieganie praniu pieniędzy	
Dyrektywa 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu, Dz.U. L 309 z 25.11.2005, s. 15 Zmieniona: Dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/20/WE z dnia 11 marca 2008 r. zmieniającą dyrektywę 2005/60/WE w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu, w odniesieniu do uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji, Dz.U. L 76 z 19.3.2008, s. 46 Dyrektywa Komisji 2006/70/WE z dnia 1 sierpnia 2006 r. ustanawiająca środki wykonawcze do dyrektywy 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do definicji „osoby zajmującej eksponowane stanowisko polityczne”, jak również w odniesieniu do technicznych kryteriów stosowania uproszczonych zasad należytej staranności wobec klienta oraz wyłączenia z uwagi na działalność finansową prowadzoną w sposób sporadyczny lub w bardzo ograniczonym zakresie, Dz.U. L 214 z 4.8.2006, s. 29 Rozporządzenie (WE) nr 1781/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 listopada 2006 r. w sprawie informacji o zleceniodawcach, które towarzyszą przekazom pieniężnym, Dz.U. L 345 z 8.12.2006, s. 1 Rozporządzenie (WE) nr 1889/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie kontroli środków pieniężnych wwożonych do Wspólnoty lub wywożonych ze Wspólnoty, Dz.U. L 309 z 25.11.2005, s. 9 Decyzja ramowa Rady 2001/500/WSiSW z dnia 26 czerwca 2001 r. w sprawie prania brudnych pieniędzy oraz identyfikacji, wykrywania, zamrożenia, zajęcia i konfiskaty narzędzi oraz zysków pochodzących z przestępstwa, Dz.U. L 182 z 5.7.2001, s. 1	31.12.2010
Zapobieganie oszustwom i fałszowaniu pieniędzy	
Rozporządzenie Rady (WE) nr 1338/2001 z dnia 28 czerwca 2001 r. ustanawiające środki niezbędne dla ochrony euro przed fałszowaniem, Dz.U. L 181 z 4.7.2001, s. 6 Zmienione: Rozporządzeniem Rady (WE) nr 44/2009 z dnia 18 grudnia 2008 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 1338/2001 ustanawiające środki niezbędne dla ochrony euro przed fałszowaniem, Dz.U. L 17 z 22.1.2009, s. 1	31.12.2010
Rozporządzenie Rady (WE) nr 2182/2004 z dnia 6 grudnia 2004 r. dotyczące medali i żetonów podobnych do monet euro, Dz.U. L 373 z 21.12.2004, s. 1 Zmienione: Rozporządzeniem Rady (WE) nr 46/2009 z dnia 18 grudnia 2008 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 2182/2004 dotyczące medali i żetonów podobnych do monet euro, Dz.U. L 17 z 22.1.2009, s. 5	31.12.2010
Decyzja ramowa Rady 2000/383/WSiSW z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie zwiększenia ochrony poprzez sankcje karne i inne sankcje za fałszowanie w związku z wprowadzeniem euro, Dz.U. L 140 z 14.6.2000, s. 1 Zmieniona: Decyzją ramową Rady 2001/888/WSiSW z dnia 6 grudnia 2001 r. zmieniającą decyzję ramową 2000/383/WSiSW w sprawie zwiększenia ochrony poprzez sankcje karne i inne sankcje za fałszowanie związane z wprowadzeniem euro, Dz.U. L 329 z 14.12.2001, s. 3	31.12.2010

Decyzja Rady 1999/C 149/02 z dnia 29 kwietnia 1999 r. rozszerzająca mandat Europolu na walkę z fałszowaniem pieniędzy i środków płatniczych, Dz.U. C 149 z 28.5.1999, s. 16	31.12.2010
Decyzja Rady 2001/923/WE z dnia 17 grudnia 2001 r. ustanawiająca program wymiany, pomocy i szkoleń dla ochrony euro przed fałszowaniem (program „Perykles”), Dz.U. L 339 z 21.12.2001, s. 50	31.12.2010
Zmieniona:	
Decyzją Rady 2006/75/WE z dnia 30 stycznia 2006 r. zmieniającą i rozszerzającą decyzję 2001/923/WE ustanawiającą program wymiany, pomocy i szkoleń dla ochrony euro przed fałszowaniem (program „Perykles”), Dz.U. L 36 z 8.2.2006, s. 40	
Decyzją Rady 2006/849/WE z dnia 20 listopada 2006 r. zmieniającą i rozszerzającą decyzję 2001/923/WE ustanawiającą program wymiany, pomocy i szkoleń dla ochrony euro przed fałszowaniem (program „Perykles”), Dz.U. L 330 z 28.11.2006, s. 28	
Decyzja ramowa Rady 2001/888/WSiSW z dnia 6 grudnia 2001 r. zmieniająca decyzję ramową 2000/383/WSiSW w sprawie zwiększenia ochrony poprzez sankcje karne i inne sankcje za fałszowanie związane z wprowadzeniem euro, Dz.U. L 329 z 14.12.2001, s. 3	
Decyzja Rady 2001/887/WSiSW z dnia 6 grudnia 2001 r. w sprawie ochrony euro przed fałszowaniem, Dz.U. L 329 z 14.12.2001, s. 1	
Decyzja ramowa Rady 2001/413/WSiSW z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie zwalczania fałszowania i oszustw związanych z bezgotówkowymi środkami płatniczymi, Dz.U. L 149 z 2.6.2001, s. 1	31.12.2010
Przepisy dotyczące banknotów i monet euro	
Rozporządzenie Rady (WE) nr 975/98 z dnia 3 maja 1998 r. w sprawie nominalów i parametrów technicznych monet euro przeznaczonych do obiegu, Dz.U. L 139 z 11.5.1998, s. 6	31.12.2010
Zmienione:	
Rozporządzeniem Rady (WE) nr 423/1999 z dnia 22 lutego 1999 r., Dz.U. L 52 z 27.2.1999, s. 2	
Konkluzje Rady z dnia 10 maja 1999 r. w sprawie systemu zarządzania jakością w odniesieniu do monet euro	31.12.2010
Konkluzje Rady z dnia 23 listopada 1998 r. oraz z dnia 5 listopada 2002 r. w sprawie monet kolekcjonerskich	31.12.2010
Zalecenie Komisji 2009/23/WE z dnia 19 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych wytycznych dotyczących narodowych rewersów i emisji monet euro przeznaczonych do obiegu, Dz.U. L 9 z 14.1.2009, s. 52	31.12.2010
Komunikat Komisji 2001/C 318/03 z dnia 22 października 2001 r. w sprawie ochrony praw autorskich do projektów wspólnych stron monet euro (COM(2001) 600 wersja ostateczna), Dz.U. C 318 z 13.11.2001, s. 3	31.12.2010
Wytyczne Europejskiego Banku Centralnego EBC/2003/5 z dnia 20 marca 2003 r. w sprawie egzekwowania środków przeciwdziałających niedozwolonej reprodukcji banknotów euro oraz w sprawie wymiany i wycofywania z obiegu banknotów euro, Dz.U. L 78 z 25.3.2003, s. 20	31.12.2010
Decyzja Europejskiego Banku Centralnego EBC/2003/4 z dnia 20 marca 2003 r. w sprawie nominalów, parametrów, reprodukcji, wymiany i wycofania banknotów euro, Dz.U. L 78 z 25.3.2003, s. 16	31.12.2010